

РЕШЕНИЕ

№ 4086

гр. София, 25.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 06.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **9738** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. От АПК, във връзка с чл. 55, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Д. С. Д. от [населено място], чрез адв. З. против Разпореждане от 07.12.2010г. на полицейски орган – гл. полицаи при ГПУ – С..

В жалбата се твърди, че издаването на полицейски разпореждания е строго обвързано с наличието на необходимост от такива, когато поведението на гражданина е неправомерно и се явява пречка за изпълнението на възложените функции на полицейските служители. Тези предпоставки в случая не са налице, тъй като жалбоподателят не е извършил нито едно от посочените в разпореждането нарушения на законови правила. Иска се отмяна на разпореждането.

Ответникът – полицейски орган при ГПУ – С. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да се остави в сила издаденото разпореждане.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от датата на съставянето, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора, съдът намира следното:

На 07.12.2010г. по отношение на Д. С. Д. е издадено разпореждане, съставено от П. В. П. – главен полицаи при ГПУ – С., с което на основание чл. 55 от ЗМВР му е

разпоредено следното: 1. да не нарушава установения ред с пътни знаци и пътна маркировка на летище С. с управлявания от него лек автомобил Форд Фиеста С ДК [рег.номер на МПС] ; 2. да изпълнява разпорежданията на полицейските органи; 3. да не предлага нерегламентирани таксиметрови услуги; 4. всички спорни въпроси да решава по законоустановения ред.

Към разпореждането е приложена докладна записка от 07.12.2010г. на вх. № 28575/08.12.2010г. на гл. полицай П. П., от която е видно, че на същата дата е бил назначен в наряд, като командир на отделение /КО/ на ОЗ смяна сектор Летищна сигурност, ГПУ – Около 14.20 часа пред салон Пристигане на ТМ 1, в зоната на знак Б-27 забелязал паркиран лек автомобил Форд фиеста С ДК [рег.номер на МПС] . След като се представил, поискал документите и установил самоличността на водача – Д. С. Д. и му съставил горното разпореждане.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваното разпореждане е издадено от компетентен полицейски орган по смисъла на чл. 53, ал.2 от ЗМВР. Видно от приложената по делото Заповед № RB 202205-001-05/24.04.2009г. неговият издател е служител от отдел Охранителна полиция на СДВР, което е съответното звено в ГД Охранителна полиция в СДВР, в качеството ѝ на областна дирекция на МВР за [населено място].

Съгласно [чл. 55](#) от ЗМВР, полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. По своя правен характер разпорежданията са индивидуални административни актове по смисъла на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#), поради което по отношение на тях важат изискванията, предвидени в [чл. 59, ал. 2 от АПК](#) за съдържание на административния акт, включително и това по т.4 от цитираната разпоредба – фактически и правни основания за неговото издаване.

Оспореното в настоящото производство разпореждане не съдържа никакви фактически основания за неговото издаване – означение на конкретните обстоятелства, послужили за неговото издаване. Данни за съответните обстоятелства, а именно, че е жалбоподателят е предлагал нерегламентирани таксиметрови услуги в района на ТМ 1 на летище С. на 07.12.2010г., както и че е паркирал колата си при наличие на забранителен знак, че не е изяснявал спорни въпроси по начин, различен от законоустановения ред, с което е нарушил обществения ред, не се съдържат и в останалите документи от административната преписка. Приложената към разпореждането докладна записка от 07.12.2010г. съставена от ответника, съдържа единствено твърдения, че е установил паркиран автомобил на ТМ 1 в зоната на знак Б 27, с марка Форд фиеста С ДК [рег.номер на МПС] и водач Д. Д.. В тази връзка основателно е възражението в жалбата, че за това нарушение се носи административнонаказателства отговорост по реда на ЗАНН и на жалбоподателя е следвало да му бъде съставен АУАН.

Липсата на мотиви в даденото писмено разпореждане представлява съществено нарушение на изискванията за форма на акта, тъй като само точно посочените фактически основания позволяват на съда да направи преценка дали издаването му е било необходимо за изпълнението на възложените на полицейския инспектор функции по опазване на обществения ред и във връзка с това, дали разпореждането отговаря на предвиденото в [чл. 55, ал. 1 от ЗМВР](#) материалноправно основание.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт като извършва проверка на всички основания по чл. 146 от същия

кодекс, а именно: дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е предписаната от закона форма, процесуалния и материален закон при неговото издаване, както и законовата цел.

В конкретния случай оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган, но при допуснато съществено нарушение на изискванията за форма и съдържание на административния акт по чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, което нарушение не позволява на съда да прецени спазването на материалния закон - налице ли е необходимостта от издаването му съгласно чл. 55 от ЗМВР. Поради това оспореният акт се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен на основание чл. 146, т.2 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. С. Д. от [населено място], Разпореждане от 07.12.2010г. на полицейски орган – гл. полицаи при ГПУ – С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: